

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho , Ph.D., v právní věci žalobce **N. Q. L.**, zastoupeného Mgr. Nadou Smetanovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schránka 55/So, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2015, č.j. MV-164287-3/SO-2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 27. 4. 2015, č.j. MV-164287-3/SO-2014, **se ruší** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 14 200 Kč, a to k rukám jeho advokátky Mgr. Nadi Smetanové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl od 22. 11. 2017 držitelem povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení s občanem České republiky, a to s nezletilou G. Z., nar. X, občankou České republiky, z důvodu prohlášení o otcovství k uvedené nezletilé. Ministerstvo vnitra (dále také jen

„správní orgán I. stupně“) zjistilo, že žalobce získal pobytové oprávnění na základě účelového prohlášení otcovství. Zahájilo tedy řízení o zrušení pobytového oprávnění s odkazem na §871 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Po provedeném řízení Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 27. 2. 2012, č. j. OAM-35020-16/MC -2010 podle §871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zrušilo povolení žalobce k trvalému pobytu.

[3] Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl jako opožděné.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Žalobce v žalobě především zpochybňoval závěry žalovaného o opožděnosti podání odvolání, přičemž argumentoval především tím, že v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně nebyl osobou neznámého pobytu a písemnosti tedy neměly být doručovány opatrovníkovi. Žalobce se poprvé s rozhodnutím správního orgánu I. stupně seznámil dne 6.11.2014, kdy prostřednictvím zmocněného zástupce nahlédl do spisového materiálu. Jelikož zjistil závažné procesní vady, ve lhůtě 15 dní podal odvolání, které bylo žalovanou zamítnuto jako opožděné.

[5] Žalobci byl v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu ustanoven usnesením č.j. OAM-35020-6/MC-2010, ze dne 20.10.2010, opatrovník, Centrum multikulturního vzdělávání, o.s., se sídlem Masarykovo nám. 24 v Jihlavě. Nadále bylo v řízení doručováno pouze tomuto opatrovníku. Rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno dne 27.2.2012, opatrovníku bylo doručeno dne 14.6.2012.

[6] Žalobce však nebyl osobou neznámého pobytu a písemnosti neměly být doručovány opatrovníku, ale přímo žalobci. Opatrovník byl navíc pasivní. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně se žalobce dne 8.11.2010 dostavil na pracoviště správního orgánu za účelem ohlášení změny bydliště. Správní orgán I. stupně ale i po tomto dni doručoval všechny písemnosti opatrovníkovi. Pokud měl správní orgán I. stupně za to, že žalobce byl do této doby osobou neznámého pobytu, minimálně ode dne 8.11.2010 toto nebylo pravdou, správnímu orgánu I. stupně bylo od této doby známo bydliště žalobce. Dne 8.11.2010, kdy žalobce ohlásil změnu bydliště, měl správní orgán I. stupně žalobci doručit oznámení o zahájení správního řízení krátkou cestou. Správní orgán I. stupně měl dále od tohoto data nadále doručovat pouze samotnému žalobci. Ve smyslu § 32 odst. 8 správního řádu ke dni 8.11.2010 pominuly důvody pro ustanovení opatrovníka. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, protože se nevypořádal se skutečností, že se žalobce v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně k tomuto orgánu dostavil a oznámil změnu bydliště.

[7] Ustanovený opatrovník v průběhu celého správního řízení práva žalobce nikterak nehájil, v řízení neučinil ničeho, byl pasivní. Jediná činnost opatrovníka spočívala v podepisování doručenek a přebírání písemností. Žalobce již v odvolání namítal, že institut opatrovnictví nemá sloužit pouze k tomu, aby měl správní orgán komu doručovat písemnosti, opatrovník by měl aktivně hájit zájmy opatrovance. Minimálně se měl seznámit se spisovým materiálem.

S ohledem na absolutně pasivní přístup opatrovníka měl správní orgán I. stupně z moci úřední ustanovení opatrovníka zrušit, neboť mu tuto povinnost ukládá ust. § 32 odst. 7 správního řádu.

[8] Z odůvodnění usnesení o ustanovení opatrovníka vyplývá, že správní orgán I. stupně neměl sebemenší zájem o hájení práv žalobce v tomto řízení, neboť opatrovníka ustanovil, aby „mohl účinně doručit oznámení o zahájení řízení,“ „řízení vést,“ a „účinně doručovat písemnosti.“ Poučení o tom, že opatrovník je povinen hájit zájmy opatrovance, a že za tímto účelem disponuje určitými právy, v usnesení o ustanovení opatrovníka absentuje.

[9] Žalobce je přesvědčen o tom, že správní řízení před správním orgánem I. stupně bylo zatíženo závažnými procesními vadami, které mají za následek, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo poprvé žalobci řádně oznámeno až dne 6.11.2014, kdy žalobce prostřednictvím svého zmocněnce nahlédl do spisového materiálu a mohl se s rozhodnutím seznámit. I přes všechny shora uvedené argumenty žalobce bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovanou posouzeno jako opožděné. V napadeném rozhodnutí je pouze konstatováno, že odvolání bylo podáno více než 2 roky poté, co bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno, a proto se pro opožděnost zamítá.

[10] Žalobce nesouhlasí s argumentací žalovaného, že nejlepší zkušenosti jako s opatrovníky mají správní orgány s nevládními organizacemi zabývajícími se cizinci. Práci opatrovníků v jednotlivých správních řízeních nelze posuzovat plošně. V případě řízení vedeného proti žalobci byl opatrovník zcela nečinný.

[11] Na rozdíl od správních orgánů žalobce nepovažuje skutkový stav věci za zcela zřejmý. Poukázal na odsouzení P. Z. za trestný čin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území České republiky, kterého se měla dopustit tím, že pod příslibem finanční odměny s žalobcem na matrice Magistrátu města Karlovy Vary společně prohlásila, že žalobce je otcem její dcery, ačkoli věděla, že biologickým otcem dítěte je jiná osoba.

[12] Žalobce však v trestním řízení vedeném proti P. Z. nevystupoval ani jako obviněný, ani jako svědek. V trestním řízení nebyla dokazována skutečnost, zda měl nebo neměl žalobce s P. Z. intimní styk. Žalobce jako muž musí spoléhat na tvrzení ženy o otcovství. Jelikož žalobce v rámci vedeného správního řízení nevystupoval, nemohl správnímu orgánu objasnit jeho úhel pohledu na otcovství G. Z. vyplývající z jeho vztahu k P. Z.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[13] Ve vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Oznámení o zahájení správního řízení žalobci nemohlo být doručeno krátkou cestou. Žalobce se dostavil na pracoviště Ministerstva vnitra, Praha-Bohdalec, nikoliv na rozhodčí pracoviště, jež vedlo řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu a které disponovalo spisovým materiálem, z něhož vyplývalo, že se žalobci nedaří doručovat. Pracovnice, která vyřizovala žádost žalobce o zanesení nové adresy, neměla k dispozici informace o potížích s doručováním.

[14] Žalovaný trvá na závěru, že žalobce byl osobou neznámého pobytu. Poté, co Ministerstvo vnitra zahájilo z moci úřední řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu, se

pokusilo oznámení o zahájení správního řízení žalobci doručit neúspěšně na adresu jím hlášeného místa pobytu B. 2559/28, J. Byla proto provedena pobytová kontrola, při níž bylo zjištěno, že se zde žalobce již několik let nezdržuje. O místě aktuálního pobytu žalobce nic nevěděla ani jeho matka. Proto byl žalobci ustanoven opatrovník, kterému bylo doručováno. V průběhu správního řízení žalobce nahlásil novou adresu Z. 765/11, P. – L. I na tuto adresu se Ministerstvo vnitra pokusilo doručovat, opět neúspěšně.

[15] Ustanovování opatrovníků cizincům je komplikované. Dlouhodobě nejlepší zkušenosti má Ministerstvo vnitra s nevládními organizacemi zabývajícími se cizineckou problematikou. Tyto totiž splňují požadavky stanovené související judikaturou, mezi něž patří zejména vhodnost potenciálního opatrovníka z kvalifikačního hlediska. Uvedený požadavek je u těchto spolků splněn, lze u nich rovněž očekávat větší zájem o osud cizinců.

[16] V žalobě je dále namítáno, že ustanovený opatrovník byl pasivní. Není však dostatečně konkretizováno, jak jinak měl tento opatrovník hájit zájmy žalobce. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 3 Azs 137/2014-49, ze kterého vyplývá, že opatrovník se bez možnosti kontaktu s osobou, kterou zastupuje, nemůže ve věci vyjádřit.

[17] Příklad žalobce je v tomto obdobný. I v jeho případě byl zjištěný skutkový stav poměrně jednoznačný, opatrovník proto těžko mohl zjištěný skutkový stav zpochybnit, navíc uvážíme-li, že pokud by vůbec nějak zpochybněn být mohl, mohlo by se tak stát pouze na základě informací pocházejících od žalobce, jimiž však opatrovník nedisponoval, neboť s žalobcem nebyl a ani nemohl být v kontaktu.

[18] Dle žalovaného byl v daném případě zjištěn skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Závěr o účelovosti prohlášení otcovství k nezl. G. Z., nar. X, především plyne z rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 3. 2009, sp. zn. 3T 37/2009, jímž byla matka nezletilý, paní P. Z., nar. X, uznána vinnou ze spáchání trestného činu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky, a to právě proto, že před matrikou Magistrátu města Karlovy Vary s žalobcem prohlásili, že je žalobce otcem nezletilý, ačkoliv věděla, že tomu tak není, přičemž se tohoto jednání dopustila pod příslibem obdržení částky 50.000,- Kč.

[19] K indiciím nasvědčujícím účelovosti prohlášení otcovství žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 06. 08. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, s tím, že dle tohoto rozsudku kritéria aplikovaná pro účelové sňatky lze přiměřeně aplikovat i na účelové souhlasné prohlášení o určení otcovství. Dále žalovaný uvedl pozitivní a negativní kritéria, aplikoval je na případ žalobce a konstatoval, že v daném případě nebylo zjištěno ani jedno pozitivní kritérium, negativních kritérií však bylo zjištěno hned několik. Především paní Z. vypověděla, že na základě účelového prohlášení otcovství obdržela 20.000,- Kč (ačkoliv slíbeno měla 50.000,- Kč), žalobce se o dítě nikdy nestaral, evidentně ani není jeho biologickým otcem, žalobci hrozilo nucené vycestování z České republiky. Proto se prohlášení otcovství za účelem získání pobytového oprávnění jeví jako logické východisko z jeho situace. V daném případě je důležitá časová souslednost jednání žalobce, neboť otcovství k nezletilý prohlásil dne 15. 8. 2007 a o povolení k trvalému pobytu požádal dne 22. 8. 2007. Jiný důvod než získání pobytového oprávnění ostatně prohlášení otcovství ani mít

nemohlo. Žalobce nebyl manželem matky nezletilé, a proto by dobrovolné prohlášení otcovství bylo logické jen tehdy, pokud by žalobce chtěl být do budoucna nositelem rodičovských práv a povinností, tedy pokud by chtěl o nezletilou pečovat. K tomu nedošlo.

IV. Replika žalobce

[20] Žalobce žalobu podával proti rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání jako opožděné. Primárně tedy argumentuje procesním pochybením žalované. Jednak že žalobce nebyl osobou neznámého pobytu a v řízení tudíž mělo být jednáno přímo s jeho osobou, podružně také tím, že ustanovený opatrovník byl absolutně pasivní. S ohledem na tyto procesní vady má žalobce za to, že odvolání ve věci bylo podáno včas a žalovaný byl povinen toto odvolání věcně projednat.

[21] K nemožnosti doručení oznámení o zahájení správního řízení krátkou cestou, žalobce uvedl, že má za to, že Ministerstvo vnitra je jednou institucí a nedostatky systému, se kterým pracovníci této instituce pracují, by neměly být přičítány k tíži účastníka správního řízení. Žalobce si splnil svou povinnost nahlásit změnu bydliště, aby s ním správní orgány mohly komunikovat. Je pouze logické, že změnu adresy nahlášoval právě v obvodu svého nového bydliště, tedy v Praze. Z Cizineckého informačního systému nepochybně vyplývalo, že ve věci žalobce byly v tuto dobu dvě písemnosti doručovány veřejnou vyhláškou. Žalobce mohl být dne 8.11.2010, kdy se na pracoviště Ministerstva vnitra Praha – Bohdalec dostavil, minimálně vyrozuměn o skutečnosti, že je s ním vedeno řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu. Nedostatky vnitřní komunikace jednotlivých pracovišť Ministerstva vnitra nemohou vést k újmě na právech účastníků správních řízení.

[22] Jak žalobce uvedl již v odvolání, v měsíci listopadu (poté, co nahlásil změnu bydliště), vycestoval do Vietnamu a na území České republiky se vrátil až v měsíci dubnu 2011. Z tohoto důvodu mu nebylo doručeno vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí ze dne 23.11.2010. Následně již s žalobcem v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně jednáno nebylo, a to i přes skutečnost, že správní řízení po tomto datu bylo vedeno po dobu dalších 15 měsíců. Tvrzení žalované, že žalobce na hlášené adrese nebydlel, je smyšlené, vychází pouze ze skutečnosti, že se žalobci nepodařilo doručit jednu písemnost, vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí ze dne 23.11.2010. Tvrzení žalované není opřeno o bytovou kontrolu, žalobce může pouze zopakovat, že doručeno mu nebylo z důvodu jeho vycestování do Vietnamu. Žalobce nebyl osobou neznámého pobytu a v průběhu správního řízení, konkrétně od 8.11.2010, mělo být v řízení jednáno s jeho osobou.

[23] K nečinnosti ustanoveného opatrovníka žalobce uvedl, že opatrovník minimálně mohl zkusit v průběhu 15 měsíců kontaktovat žalobce písemně na jeho nově nahlášené adrese. Žalobce nemá zájem zpochybňovat činnost spolků pomáhajících cizincům, v předmětné věci opatrovník neučinil nic, nebylo mu ani známo, z jakých listinných důkazů správní orgán I. stupně vychází. Navíc v usnesení o ustanovení opatrovníkem nebyl opatrovník poučen, že ve vztahu k opatrovanci má jisté povinnosti, zejména povinnost dbát o ochranu jeho práv a zájmů.

V. Duplika žalovaného

[24] Žalovaný zdůraznil, že z Cizineckého informačního systému lze zjistit jméno a příjmení cizince, datum narození, adresu hlášeného místa trvalého pobytu, dobu pobytu na území České republiky, rodinné vazby a seznam řízení vedených s cizincem, nikoliv zda byla nějaká listina doručována veřejnou vyhláškou. Příslušná pracovnice mohla žalobci sdělit pouze to, že s ním je vedeno řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu. Pracoviště, kam se žalobce dostavil, je však značně frekventované, při podávání žádostí o změnu adresy pracovnice na přepážce pouze převezme formulář a hned vyvolá dalšího cizince. Údaje v systému aktualizuje až poté, co nápor žadatelů opadne, případně tuto činnost vykoná někdo jiný.

[25] Dále žalovaný připomněl, že se prvoinstanční správní orgán pokoušel na žalobcem aktualizovanou adresu doručovat, leč marně. Dle žalovaného tedy nedošlo k pochybení.

[26] Žalovaný souhlasí s tím, že ustanovený opatrovník nebyl aktivní. Žalobcova kritika však nebyla konstruktivní, neboť neobsahuje ani naznačení, kdo tedy měl být jako nový opatrovník ustanoven. Žalovaný si je vědom, že opatrovník, by neměl sloužit pouze k tomu, aby bylo komu doručovat, tato představa však naráží na každodenní realitu, kdy opatrovníkem nikdo být nechce a nebo neprojevuje žádnou aktivitu. Nejlepší zkušenost má žalovaná s neziskovými organizacemi zabývajícími se cizineckou problematikou, které aktivitu projeví. Žalovaný je toho názoru, že prvoinstanční správní orgán jednal dostatečně vzhledem k ochraně procesních práv žalobce, a to především i s ohledem na zásadu procesní ekonomie.

VI. Posouzení věci soudem

[27] Protože soud dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení dle §76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), rozhodl ve věci v souladu s § 51 odst. 2 bez jednání. Napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přezkoumal s ohledem na žalobcem vznesené žalobní námítky a shledal, že žaloba je důvodná. Při přezkumu vycházel z obsahu správního spisu.

[28] I když předmětem přezkumu je rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání žalobce pro opožděnost, soud pokládá za vhodné připomenout skutkový stav věci, který byl zjištěn správním orgánem prvního stupně a důvody, pro které bylo zahájeno řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu, tak jak vyplynuly z obsahu správního spisu. Žalobce pobýval na území České republiky od 1. 7. 2002 do 15. 11. 2005 na základě dlouhodobého víza a následně na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, jehož platnost končila dne 15. 11. 2005. Dne 20. 8. 2007 s ním zahájeno řízení o správním vyhoštění, protože v České republice od 16. 11. 2005 pobýval bez platného pobytového oprávnění. Dne 22. 8. 2007 podal žádost o povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny s občanem České republiky, neboť dne 15. 8. 2007 prohlásil otcovství k nezletilé G. Z., nar. X (dále jen „nezletilá“). Této žádosti bylo vyhověno, a žalobce byl s platností od 22. 11. 2007 držitelem povolení k trvalému pobytu. Dne 26. 3. 2009, sp. zn. 3T 37/2009, vydal Okresní soud v Karlových Varech rozsudek, jímž byla matka nezletilé, paní P. Z., nar. X, st. přísl. Česká republika, odsouzena za trestný čin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území České republiky, neboť se žalobcem dne 15. 8. 2007 na matrice Magistrátu města Karlovy Vary prohlásili, že žalobce je otcem nezletilé, ačkoliv věděla, že biologickým otcem

této nezletilé je jiná osoba, přičemž tohoto chování se dopustila pod příslibem finanční odměny ve výši 50.000,- Kč. Dále bylo zjištěno, že ani jedna z osob zapsaných v rodném listě nezletilé o ni nepečuje. Nezletilá byla rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 29. 6. 2010, sp. zn. 21 P 32/2008, svěřena do pěstounské péče, přičemž ani jednomu z rodičů nebyla stanovena vyživovací povinnost.

[29] Vzhledem k uvedenému správní orgán prvního stupně zahájil řízení o zrušení trvalého pobytu, a to oznámením o zahájení správního řízení ze dne 27. 8. 2010, č.j. OAM-35020-2/MC-210. Oznámení o zahájení řízení se nepodařilo doručit na žalobcem hlášenou adresu místa trvalého bydliště B. 2559/28, J. Na této adrese byla proto dne 20. 10. 2010 provedena pobytová kontrola, (zápis č.j. CPBR-2170-39/ČJ-2010), při níž žalobce nebyl zastížen, byt, ve kterém měl žalobce bydlet u R. V. nikdo neotevřel, dle sousedů se zde žádný člověk vietnamské národnosti nezdržuje, naposledy zde byl vidán asi před dvěma roky. Vzhledem k uvedenému byl žalobci usnesením ze dne 20. 10. 2010, č. j. OAM-35020-5/MC- 2010, ustanoven opatrovník, a to Centrum Multikulturního vzdělávání, o.s. Opatrovníkovi bylo oznámení o zahájení řízení doručeno dne 21. 10. 2010.

[30] Jak vyplývá ze správního spisu, správní orgán prvního stupně následně zjistil, že žalobce nahlásil novou adresu místa trvalého pobytu Z. 765/11, P.. Na tuto adresu mu zaslal vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 23. 11. 2010. Obálka se vrátila nedoručená dne 9. 12. 2010. Na obálce je na přední straně označeno prohlášení doručujícího orgánu, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 26. 11. 2010. Na zadní straně obálky jsou předtištěné údaje, které je možno označit. Je zde vepsán křížek, není však zřejmé, zda se vztahuje k údaji, že adresát je neznámý, nebo k údaji, že zásilka byla připravena k vyzvednutí. Dále zadní strana obsahuje razítko adresát nezastížen, oznámeno, uloženo, ručně je vypsáno datum 26. 11. 2010, Dále je zde razítko zpět – nedoručitelné, není na schránkách ani na seznamu nájemníků, žádný z těchto údajů však není označen. Po tomto pokusu o doručení správní orgán pokračoval v doručování ustanovenému opatrovníkovi, aniž by prověřoval, zda se žalobce na nové adrese zdržuje. V lednu 2012 byla vyslechnuta matka žalobce, která uvedla, že se se synem od roku 2005 nestýká, od té doby o něm nic neví, nezná jeho bydliště.

[31] Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo opatrovníkovi žalobce doručeno dne 29. 5. 2012 a je na něm vyznačena právní moc ke dni 14. 6. 2012. Dne 6. 11. 2014 se ke správnímu orgánu prvního stupně dostavila zástupkyně žalobce, dne 20. 11. 2014 bylo doručeno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Jak je již výše uvedeno, toto odvolání bylo zamítnuto jako opožděné napadeným rozhodnutím,

[32] Žalobní námitky směřovaly v první řadě k závěru o opožděnosti podání odvolání, přičemž žalobce argumentoval především tím, že v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně nebyl osobou neznámého pobytu a písemnosti tedy neměly být doručovány opatrovníkovi.

[33] Soud shledal tyto námitky důvodnými. Správní orgán prvního stupně postupoval zajisté správně, pokud na počátku řízení, kdy se mu nepodařilo doručit žalobci oznámení o zahájení řízení a obálka se vrátila se sdělením, že adresát na hlášené adrese nemá schránku a je zde neznámý, provedl na této adrese šetření a po prověření, že se zde žalobce nezdržuje, ustanovil

mu opatrovníka. Poté, co se žalobce dne 8. 11. 2010 dostavil na pracoviště správního orgánu prvního stupně, aby nahlásil změnu bydliště, však již žalobce za osobu neznámého pobytu nebylo možno považovat. Ze sdělení doručovacího orgánu nevyplynulo, že by byl žalobce na nově uvedené adrese neznámý, šetření na místě prováděno nebylo.

[34] Od okamžiku, kdy se žalobce dostavil a oznámil změnu bydliště došlo k zániku funkce opatrovníka v souladu s §32 odst. 8 správního řádu, neboť pominuly důvody, pro něž byl opatrovník ustanoven. V souladu s uvedeným ustanovením bylo povinností správního orgánu poznamenat tuto skutečnost do spisu. K zániku funkce opatrovníka totiž došlo přímo ze zákona, aniž by bylo nutné o tom vydávat rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně tedy pochybil, pokud následně pokračoval v doručování opatrovníkovi a opatrovníkovi doručil rovněž rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[35] Žalobce tvrdil, že s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl seznámen dne 6. 11. 2014, kdy jeho zástupkyně nahlížela do správního spisu. Tato skutečnost vyplývá z obsahu správního spisu. Nebylo zjištěno, ani žalovaným tvrzeno, že by se žalobce nebo jím zvolený zástupce s rozhodnutím seznámil dříve. Pokud tedy žalobce podal odvolání dne 20. 11. 2014, učinil tak ve lhůtě 15 dnů stanovené v §83 odst. 1 správního řádu.

[36] Soud dodává, že se žalobce poté, co se dostavil ke správnímu orgánu a oznámil změnu adresy trvalého pobytu mohl následně stát znovu osobou neznámého pobytu. V tom případě by však bylo nutno mu znovu ustanovit opatrovníka, neboť jak je výše uvedeno, funkce předcházejícího opatrovníka zanikla ze zákona.

[37] Vzhledem k tomu, že soud shledal důvodné stěžejní námitky žalobce a dospěl k závěru, že žalovaný pochybil, pokud zamítl odvolání žalobce jako opožděné, pokládal za nadbytečné zabývat se ostatními námitkami, které směřovaly k pasivitě opatrovníka a k posouzení důvodů pro zrušení trvalého pobytu. Tvrzená pasivita opatrovníka je za situace, kdy soud dospěl k závěru, že v průběhu řízení funkce opatrovníka zanikla ze zákona, bezpředmětná. Důvody pro zrušení trvalého pobytu bude nutno znovu posoudit, neboť ač se jimi žalovaný v odůvodnění částečně rovněž zabýval, jednalo se o rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost, nikoliv pro nedůvodnost.

V. Závěr a náklady řízení

[38] Krajský soud v Brně tak z výše uvedených důvodů rozhodnutí žalovaného ruší a věc mu vrací k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.); v dalším řízení je žalovaný právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[39] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[40] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů

a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) a tři režijní paušály, a to ve výši $3 \times 3\,100$ Kč a 3×300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 10 200 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku 1 000. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 14 200 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. 5. 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu